

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych;
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty,
ogłoszeniowej 50 gr.

Tabliczeczki i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za
wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych

Poz. 402. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1929 r. o uzupełnieniu taryfy opłat, zawartej w regulaminie eksploatacji dźwigów państwowych w porcie Gdynia.

Poz. 403. Zarządzenie Urzędu Emigracyjnego z dnia 31 maja 1929 r. w sprawie zmiany przepisów o formie, treści i sposobie zawierania umów przewozowych z emigrantami z dnia 5 stycznia 1928 r.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1929 r. o detalicznej sprzedaży substancji i przetworów odurzających. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1929 roku Nr. 48, poz. 402).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 14 czerwca 1929 r. o zawieszeniu cła wywozowego na oliby. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 lipca 1929 r. Nr. 49, poz. 406).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

402.

POSTANOWIENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9 lipca 1929 r.

o uzupełnieniu taryfy opłat, zawartej w regulaminie eksploatacji dźwigów państwowych w porcie Gdynia.

Taryfę opłat, ustaloną w § 8 regulaminu eksploatacji dźwigów państwowych w porcie Gdynia („Monitor Polski” z 1927 r. Nr. 23, poz. 53), częściowo zmienioną postanowieniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 listopada 1928 r. („Monitor Polski” Nr. 271, poz. 669) uzupełnia się punktem 3 następującej treści:

„3. Dźwigi bramowe 1,5 i 2,5-tonowe z ruchomymi wysięgnikami:
Za każdą roz-ozetą godzinę użytkowania:
a) przy przeładunku towarów masowych zł. 5,50;
b) przy przeładunku towarów masowych innych zł. 7,50.

Postanowienie niniejsze wchodzi w życie 7-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

403.

ZARZĄDZENIE URZĘDU EMIGRACYJNEGO

z dnia 31 maja 1929 r.

w sprawie zmiany przepisów o formie, treści i sposobie zawierania umów przewozowych z emigrantami z dnia 5 stycznia 1928 r.

Na podstawie art. 38 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799), zarządza się, co następuje:

§ 4 ust. 2 przepisów o formie, treści i sposobie zawierania umów przewozowych z emigrantami z dnia 5 stycznia 1928 r. („Monitor Polski” Nr. 47, poz. 60 z r. 1928) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyjątek stanowią mogą: 1) instytucje, mające w swym statucie, zatwierdzonym przez odnośne władze, zadanie rozciągania opieki nad emigrantami, 2) instytucje, które w myśl art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 października 1927 r. o emigracji otrzymały zezwolenie na angażowanie osadników, o ile instytucje te, wspomniane w pkt. 1 i 2, otrzymają specjalne zezwolenie Urzędu Emigracyjnego do zawierania umów przewozowych z upoważnienia i na rzecz emigranta oraz z korzyścią dla niego”.

Dyrektor Urzędu Emigracyjnego:

(—) B. Nakonecznikoff.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1929 r.

o detalicznej sprzedaży substancji i przetworów odurzających.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 86) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do detalicznej sprzedaży względnie wydawania środków odurzających, przeznaczonych do celów leczniczych, uprawnione są wyłącznie apteki publiczne, domowe apteki lekarzy, oraz takie apteki zakładowe, które pozostają pod zarządem osób, uprawnionych do zarządu normalnymi aptekami publicznymi.

Przez środki odurzające rozumie się substancje i przetwory odurzające, wymienione w ust. 1 art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559), pochodne tych substancji, które na podstawie przepisów tegoż ustępu będą uznane za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia, ich przetwory, oraz te substancje i ich przetwory, które na podstawie ustępu 2 tegoż artykułu będą uznane za podobnie szkodliwe.

Przez sprzedaż (wydawanie) detaliczną rozumie się zbyć środków odurzających bezpośrednim spożyciem bądź lekarzom, lub lekarzom weterynaryjnym, do osobistego stosowania ich w praktyce.

§ 2. Apteki mogą wydawać środki odurzające jedynie za receptą lub na pisemne zapotrzebowanie lekarza lub lekarza weterynaryjnego, uprawnionych do wykonywania praktyki.

Z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w § 6, apteki nie mają prawa do powtórnego wydawania środków odurzających za tą samą receptą.

§ 3. Lekarze i lekarze weterynaryjni mogą zapisywać środki odurzające wyłącznie dla celów leczniczych i tylko w granicach dozwolonej im praktyki.

Recepty na środki odurzające powinny być zawsze pisane czytelnie i powinny zawierać: imię, nazwisko i adres zapisującego, imię i nazwisko chorego, ilość środka odurzającego oraz dokładny sposób użycia, a w receptach lekarzy weterynaryjnych ponadto imię i nazwisko właściciela chorego zwierzęcia i rodzaj tego ostatniego.

Lekarze i lekarze weterynaryjni mogą wystawiać zapotrzebowania na środki odurzające tylko w celu otrzymywania tych środków do osobistego przez nich samych stosowania chorem. Zapotrzebowania te, oprócz nazwy i ilości środka, powinny zawierać: a) podpis zapisującego, b) jego adres, c) datę i d) nadpis „do stosowania we własnej praktyce”.

Wydawanie z aptek środków odurzających na recepty względnie zapotrzebowania, nieodpowiadające postanowieniom niniejszego paragrafu, jest wzbronione.

§ 4. O ile zarządca apteki nie ma zupełnej pewności, czy osoba, która zapisała receptę lub wystawiła zapotrzebowanie na środki odurzające, posiada wymagane do tego uprawnienia, bądź też jeżeli ma wątpliwości, czy recepta bądź zapotrzebowanie są autentyczne, powinien zwrócić się o wyjaśnienie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 5. Apteki upoważnione są do wydawania bez recepty: a) kropli Inoziemcowa (Guttae Inoziemcovi), oraz nalewki makowcowo-będźwinowej (Tinctura Opii benzoica), jednakże tylko w ilości, nieprzekraczającej 20 gramów, oraz b) nalewki makowcowej zwyczajnej (Tinctura Opii simplex), jednak w ilości, nieprzekraczającej 2,5 grama, a tej ostatniej tylko w razach nagłych, kiedy udanie się do lekarza musiałyby znacznie opóźnić przyniesienie ulgi choremu.

Wydając te środki, apteka powinna udzielić pouczenia o sposobie ich użycia.

§ 6. Apteki upoważnione są do dwukrotnego powtórnego wydania przeznaczonych do wewnętrznego użytku lekarstw, zawierających środki odurzające, o ile w skład tych lekarstw wchodzi:

- nie więcej, niż 20% nalewki makowcowej zwyczajnej lub szafranowej (Tinctura Opii simplex i Tinctura Opii erocata),
 - nie więcej, niż 1% wyciągu z makowca (Extractum Opii siccum),
 - nie więcej, niż 2% makowca w proszku (Opium pulveratum),
 - nie więcej, niż 0,2% morfiny lub jej soli,
 - nie więcej, niż 25% nalewki z konopi indyjskich (Tinctura Cannabis Indicae),
 - nie więcej, niż 0,3% wyciągu z konopi indyjskich (Extractum Cannabis Indicae),
- i pod warunkiem, że zostały one zapisane w miarzaninach z innymi substancjami działającymi oraz w ilości, wystarczającej na okres nie dłuższy, niż siedem dni.

Lekarstwa te mogą być wydawane powtórnie tylko po upływie takiego okresu czasu, jaki nie nasuwa wątpliwości, iż lekarstwo przed jego powtórzeniem mogło być w ilości zapisanej właści, wie zużyte.

§ 7. Apteki powinny zatrzymywać recepty i zapotrzebowania (§ 2) na wydane środki odurzające, a do wydanego lekarstwa dołączać odpis recepty lub zapotrzebowania.

Odpis ten powinien odpowiadać ogólnym postanowieniom, podanym w przepisach, normujących sposób wydawania z aptek środków leczniczych, z tem jednak, że w przypadkach, przewidzianych w § 6 niniejszego rozporządzenia, na odpisie, wydanym przy pierwszym względnie drugim powtórzeniu, powinno to być w sposób następujący oznaczone: „pierwsze”, względnie „drugie powtórzenie”.

Zatrzymane recepty i zapotrzebowania, a przy powtórzeniach poprzednie odpisy, apteki powinny przechowywać w ciągu lat 3-ch, zaopatrując je datą wydania lekarstwa i numerem ogólnej kolejności wydawanych na wszystkie recepty i lekarstw.

§ 8. Zarządca apteki obowiązany jest prowadzić specjalne zsnurkowe książki kontroli przychodu i rozchodu poszczególne środków odurzających z kolejno numerowanymi stronami, zaopatrzone w pieczęć powiatowej władzy administracji ogólnej.

W księżce tej należy notować:

a) datę otrzymania zakupionych względnie przyrządzonych we własnym laboratorium środków odurzających,

b) imię i nazwisko sprzedawcy i dokładny jego adres, względnie oznaczenie pochodzenia z własnego laboratorium,

c) ilość zakupionych względnie przyrządzonych we własnym laboratorium środków,
d) datę wydania,
e) podstawę wydania,
f) kolejny numer recepty,
g) ilość, wydaną za receptą lub zapotrzebowaniem, ewentualnie ilość, użytą do przeróbki we własnym laboratorium,
h) imię i nazwisko chorego lub właściciela zwierzchni, ewentualnie nazwę przetworu, do którego przygotowania zużyto środek odurzający.

§ 9. Środki odurzające powinny być przechowywane w aptekach stale pod zamknięciem.

§ 10. Zarządcy aptek obowiązani są najpóźniej do dnia 28 lutego każdego roku przesłać do właściwego urzędu wojewódzkiego, a w m. st. Warszawie do Komisariatu Rządu dokładny wyliczając z książek kontroli (§ 8) całą ilość posiadanych w tym terminie środków odurzających.

§ 11. W dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wszyscy zarządcy aptek obowiązani są wpisać do książek kontroli (§ 8) całą ilość posiadanych w tym terminie środków odurzających.

§ 12. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze stosownie do przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559).

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie sprzedaży kokainy w aptekach i składach materiałów aptecznych z dnia 31 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 201).

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Stawoj Składkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1929 r. Nr. 48, poz. 402).

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 14 czerwca 1929 r.

o zawieszeniu cła wywozowego na otręby.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Cło wywozowe na otręby wszelkie (poz. 221 taryfy celnej), ustanowione rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 11 sierpnia 1927 r. w sprawie cła wywozowego na otręby (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 652) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem z dnia 20 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 812), zawieszają się do dnia 30 września 1929 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 8 lipca 1929 r., Nr. 49, poz. 406).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Wobec klęski powodzi w woj. stanisławowskim, spowodowanej ulewami deszczami w dn. od 8 do 12 lipca 1929 r., Rada Ministrów w dniu dzisiejszym uchwalila, zgodnie z art. 6 Ustawy Skarbowej na rok budżetowy 1929/30 dodatkowe kredyty w wysokości 150.000 zł. na akcję przeciwpowodziową w woj. stanisławowskim, oraz na usunięcie skutków powodzi, zwłaszcza na drogach i mostach publicznych.

Z Ministerstwa Komunikacji.

Dnia 14 b. m. rano przyjechał specjalnym pociągiem do Zbąszynia P. Minister Komunikacji, inż. Alfons Kühn, w towarzystwie sekretarza p. Rożałowskiego, celem wzięcia udziału w akcie poświęcenia i otwarcia nowego dworca kolejowego. Wraz z P. Ministrem udał się na uroczystość J. E. ks. biskup Dymek, p. wicegubernator poznański Gronziewicz, d-ca O. K. gen. Dzierżanowski, szef sztabu ppłk. Dżugał, prezes dyrekcji poznańskiej P. K. P. inż. Ruciński, prezes Izby Skarbowej Maruszewicz, grono wyższych urzędników kolejowych, przedstawiciele prasy i t. d.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Na podstawie dodatkowych sprawozdań korespondentów rolnych, Główny Urząd Statystyczny podaje do wiadomości, co następuje:

Ostatnie dni czerwca oraz pierwsze dni lipca przyniosły, prawda, chwilowe obniżenie się temperatury, połączone ze wzrostem zachmurzenia oraz lokalnymi obfitymi nawet opadami, jednakże ilość ciepła i słońca była zupełnie wystarczająca dla dalszej wegetacji roślinnej. Zapas wilgoci w roli dostateczny, przechodzący w woj. Śląskiem, Krakowskim i Lwowskim w nadmiar; za to woj. Białostockie, Wileńskie, Stanisławowskie i

Tarnopolskie odczuwały pewien niedobór wilgoci. Stan zasiewów uległ dalszemu polepszeniu i z woj. Lubelskiego, Nowogrodzkiego i Pomorskiego nie otrzymano odpowiedzi negatywnych, których ilość jest zresztą minimalna. Oziminy zapowiadają się zupełnie dobrze, jare, których okres wegetacyjny jest w tym roku mocno skrócony nieco gorzej i dalszy ich stan uzależniony jest od dostatecznej ilości ciepła i opadów. Podkreślić należy zgodne zapatrywanie sprawozdawców, iż zboża zarówno ozime jak i jare, obfitać będą w ziarno.

Na podstawie dotychczasowych obserwacji można stwierdzić, iż żniwa tegoroczne odbędą się średnio z 10 — 12-dniowym opóźnieniem.

Stan zasiewów w stopniach kwalifikacyjnych (5 oznacza stan wyborowy, 4 — dobry, 3 — średni, przeciętny, 2 — mierny, 1 — zły) dla całej Polski przedstawiał się następująco:

około 5 lipca 1929 r. koniec czerwca 1929 r.

Pszenvca ozima	3,6	3,6
Zyto ozime	3,6	3,5
Jęczmień ozimny	3,2	3,1
Pszenvca jara	3,4	3,4
Jęczmień jary	3,5	3,5
Owies	3,5	3,5
Ziemniaki	3,5	3,3
Buraki cukrowe	3,2	3,0

Ziemniaki zapowiadają się nieco wyżej, niż średnio i buraki cukrowe — średnio, poprawa uzależniona jest i w tym wypadku od dalszego przebiegu pogody.

Pierwszy zjazd Polaków z zagranicy w Warszawie.

W dniu wczorajszym rozpoczęły się w stolicy uroczystości związane ze zjazdem Polaków z zagranicy. Miasto przybrało wygląd odświętny. Na wszystkich gmachach powiewają chorągwie o barwach narodowych.

O godz. 9 rano w kościele Św. Krzyża ks. kardynał Kakowski w asyście licznej duchowieństwa odprawił uroczystą mszę św. na której obecni byli przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, komitet organizacyjny zjazdu in corpore i t. d. Po mszy świętej podniósł kazanie wygłosił ks. Popławski. Następnie uformował się pochód, na czele którego kroczyły oddziały przysposobienia wojskowego wraz z orkiestrą. Na czele pochodu szedł komitet organizacyjny zjazdu, a za nim poszczególne delegacje Polaków z zagranicy. Pochód przeszedł Krakowskim Przedmieściem około Komendy Miasta, gdzie ustawione były szpalery oddziałów przysposobienia wojskowego; gdy pochód przedchodził przed Komendą Miasta, warta honorowa sprezentowała broń. Przed grobem Nieznanego Żołnierza na pochód oczekiwali oficerowie garnizonu warszawskiego z pułk. Wieniawa-Długoszewskim na czele. Przybywszy, przed grobem Nieznanego Żołnierza goście zagraniczni ustawili się w czworobok, a specjalna delegacja z p. Wilpiszewskim, posłem na Sejm łódzki na czele, wśród ogólnej ciszy, złożyła wieniec na grób Nieznanego Żołnierza. W tym momencie orkiestra odegrała hymn narodowy. Po tej uroczystości uczestnicy zjazdu poprzedzani oddziałami przysposobienia wojskowego i orkiestrą, udali się w pochodzie ulicami miasta do gmachu Sejmu, witali entuzjastycznie przez zgromadzone na ulicach tłumy publiczności.

W międzyczasie gromadziła się w Sejmie liczna publiczność i przedstawiciele organizacji społecznych celem powitania miłych gości z zagranicy. Około godz. 11.30 przybyli przedstawiciele Rządu, duchowieństwa, przedstawiciele wyższych uczelni, władz wojskowych, reprezentanci miasta i delegaci zaproszonych organizacji. Wśród zaproszonych między innymi przybyli na zjazd przedstawiciele Rządu: P. Minister Car, zastępca P. Prezesa Rady Ministrów, P. Minister Niezabytowski, P. Minister Boerner, Wiceminister Pieracki, Wiceminister Doleżał, Wiceminister Wysocki, liczni posłowie i senatorowie, ks. prymas Hlond, ks. kardynał Kakowski, wojewoda Jaroszewicz, prezydent miasta Słomiński, pułk. Wieniawa - Długoszewski i inni. Sala plenarnych posiedzeń Sejmu była bogato udekorowana zielenią i emblematami o barwach narodowych. Z galerji powiewały chorągwie państw, z których przybyli nasi rodacy.

Wśród podniosłego nastroju o godz. 11.45 wszedł na podium p. marszałek Szymański, zagajając w krótkich słowach zjazd i prosząc na Sejm łódzki. Po ukończeniu się prezydium przewodniczący zarządził krótką przerwę dla powitania P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

O godz. 12 przybył do gmachu sejmowego P. Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu człon-

ków domu cywilnego i wojskowego, witali u wejścia do gmachu Sejmu przez p. marszałka Daszyńskiego w otoczeniu dyrektora biura Sejmu p. Pomorskiego, wyższych urzędników Sejmu oraz sekretarza osobistego p. Dwernickiego. W chwili, gdy P. Prezydent ukazał się w swej loży, zebrani na sali rodacy z zagranicy oraz licznie zgromadzona publiczność zgłowała Głowie Państwa burzliwą owacją. Okrzykom „niech żyje" nie było końca. Chwilę potem ze wszystkich pierśi zebranych zabrzmiał hymn narodowy: „Jeszcze Polska nie zginęła", odpiewany samorzutnie przez zebranych.

Po zajęciu przez P. Prezydenta miejsca w loży, wygłosił wstępne przemówienie prezes komitetu organizacyjnego zjazdu p. marszałek Szymański. Przemówienie swoje zakończył p. marszałek Szymański odczytaniem depeszy, nadanej zjazdu przez Pierwszego Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego. Depesza brzmi jak następuje:

„Pierwшему zjazdowi Polaków z zagranicy, zwołanemu w Stolicy wolnej, odrodzonej Polski, przesyłam z głębi serca płynące zyczenia owocnej pracy nad zrealizowaniem idei zjednoczenia naszych rodaków na obczyźnie w jedną organizacyjną całość dla dobra potęgi państwowej Polski i sławy imienia polskiego".

Depeszę tę uczestnicy zjazdu przyjęli burzliwymi oklaskami, manifestując na cześć Wodza Narodu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Po przemówieniu p. marszałka Szymańskiego zabrał głos marszałek Sejmu p. Daszyński. Z kolei przemówił ks. Prymas Hlond. W imieniu Rządu a w zastępstwie P. Prezesa Rady Ministrów wygłosił następujące przemówienie P. Minister Sprawiedliwości Stanisław Car:

„Poczytuję sobie za wysoki zaszczyt, że danem mi tu jest reprezentować Rząd Polski Niepodległej i Odrodzonej; ja jestem tembardziej szczęśliwy, że jest to Rząd, którego głównym zadaniem jest realizowanie idei państwowej Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. W tym charakterze mam zaszczyt powitać delegatów, którzy przybyli tu z dalekich krańców świata. Widocznie Polska posiada dużą siłę przyciągającą, jeżeli Panowie i Panie narazili się na te trudy — i istotnie Polska dzisiejsza to już nie ten obszar etnograficzny, jakim była przed powstaniem Państwa, Polska nie jest już w tej chwili tylko tworym i domeną, na której rozwijały się działalność państwaaborce. Jest to państwo ze zorganizowaną władzą suwerenną, reprezentowaną przez Prezydenta, który zaszczylił swą obecnością zjazd dzisiejszy. Jest to państwo, mające armję, która stoi na straży interesów narodu i granic państwa, która niewtylko jest wybitną, ale dowiodła już, że potrafi zwyciężać. Polska wreszcie ma zorganizowaną sieć urzędów administracyjnych i idzie po drodze rozwoju na polu kulturalnym i gospodarczym. Niekiedy udaje się nam stwierdzić, jakie wrażenie robi na cudzoziemca ta praca dokonana przez Polskę w ubiegłym dziesięcioleciu. Otóż cudzoziemcy z podziwem patrzą na to, czego w tak krótkim czasie dokonał Naród Polski. Zdaje się,

że tak samo jak rzymianie z dumą mówili, że są obywatelami rzymskimi, tak i my możemy powiedzieć z dumą, że jesteśmy obywatelami Państwa Polskiego.

Przybyli Panowie z dalekich krajów, niektórzy z państw przedzielonych od nas morzami, oceanami. Jeżeli przybyli Panowie tu do nas to musiała Was pociągać miłość do tego kraju. Panowie rozproszeni są po całym świecie. Emigracja to jedno z pojęć, o którym nie można pomyśleć bez głębokiego wzruszenia. Emigracja polska rozpoczęła się na innych zupełnie podstawach, aniżeli wychodźstwo innych szczęśliwszych narodów. Nasza emigracja była z początku tułaczka, wygnaniem, to byli obywatele bez ojczyzny, to były wszystkie te polityczne momenty, które istniały w okresie utraty niepodległości. Na szczęście dziś to należy już do przeszłości, ale obok tych elementów politycznych podstawą emigracji są także przyczyny gospodarcze. Rząd Polski liczy się z tem, że Panowie jesteście bardzo poważnym czynnikiem, o ile chodzi o złączenie Polski z całym światem kulturalnym. Dlatego witamy Was wszystkich z równym uczuciem, niezależnie od tego skąd przybywacie, z jakich warstw i klas pochodzicie i jakie reprezentujecie kierunki polityczne. Witamy Was wszystkich jak braci, którzy opuścili strzechę rodzinną i po długich latach wracają do domu. Witam Panów serdecznie i mogę zapewnić, że to powitanie znajdzie również serdeczny odzew w całym kraju. Zarazem zanoszę prośbę, ażebyście tym, którzy tu przyjechać nie mogli, zanieśli słowa powitalne i staropolskie: „Szczęść Boże”.

Następnie przemawiali reprezentanci delegacji na Zjazd.

Dnia 14 lipca, o godz. 18 m. 30, Pan Prezydent Rzeczypospolitej podejmował na Zamku herbatką uczestników Pierwszego Zjazdu Polaków z Zagranicy. Przy wejściu do sal zamkowych witał przybyłych szef kancelarii cywilnej Pana Prezydenta p. Lisiewicza, oraz adjutanci przyboczni: major Jurgielewicz i kapitan Suszyński. Rodacy z zagranicy zgrupowali się w sali Assemblée w czworobok. Punktualnie o g. 18.30 wszedł na salę Pan Prezydent Rzeczypospolitej, w otoczeniu szefa kancelarii cywilnej p. Lisiewicza, radcy Mościckiego, oraz adjutantów przybocznych: majora Jurgielewicza, kapitanu Suszyńskiego i rotmistrza Caleskiego. Ponadto towarzyszył Panu Prezydentowi zastępca P. Prezesa Rady Ministrów, P. Minister Sprawiedliwości Car, Minister Niezabykowski, Minister Boerner, Ksiądz Prymas Hlond, Wiceminister Pieracki, szef gabinetu Ministra Spraw Wojskowych p. ppłk. Beck, ppłk. Wieniawa-Długoszowski i inni. Pana Prezydenta powitał ze wzruszeniem przewodniczący Zjazdu, poseł na Sejm Łotewski, p. Włpiszewski.

Pan Prezydent w krótkich słowach dziękował serdecznie zgromadzonemu za te szczere wyrazy hołdu, poczem w towarzystwie otoczenia i członków Komitetu z PP.: marszałkiem Senatu Szymańskim i przewodniczącym Zjazdu Włpiszewskim na czele, przeszedł czworobok, witał się

dalej ze wszystkimi delegacjami i zaszczycając każdą z nich rozmową.

Z kolei obecni przeszli do następnych sal, gdzie P. Prezydent przyjmował zgromadzonych herbatką. Wśród miłego nastroju, herbatka przeciągnęła się do g. 8-jej wieczorem.

I-szy Zjazd Delegatów Polaków z zagranicy wysłał następujące depezy:

„Do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego,

Zamek.

Zebrani w Warszawie na I-szym Zjeździe delegacji wszystkich skupień polskich z zagranicy, widząc w Tobie, Panie Prezydencie symbol odrodzonego Państwa Polskiego, zasyła Ci wyrazy największej czci i hołdu, oraz zapewnienia, że odrodzona Ojczyzna ma i mieć będzie w nas, rozrzuconych po wszystkich krajach świata, wiernych synów, gotowych zawsze współdziałać ofiarą pracy, krwi i mienia nad wypełnieniem przez Polskę jej wielkich dziejowych przeznaczeń.

Zapewniamy Cię, Panie Prezydencie, że wszędzie, gdzie bije choć jedno serce polskie, tam żyje tęsknota do Polski, tam jest przywiązanie do polskiej tradycji i mowy i stamtąd zawsze zwraca się ku Polsce myśl, pełna synowskiego uczucia, którego wyrazem jest między innymi obecny Zjazd po raz pierwszy skupiający nas wszystkich w stolicy ukochanej Ojczyzny”.

„Do Pana Marszałka Józefa Piłsudskiego,

w Belwederze.

I-szy Zjazd Polaków z zagranicy, obradujący w dniu 14-ym lipca r. 1929 w stolicy wyzwolonego Państwa Polskiego, przesyła Ci, Dostojny Panie Marszałku, jako niezłomnemu bojownikowi o wolność Narodu, który twórczym czynem orężnym przeprowadził realizację zbiorowych pragnień i dążeń wielu pokoleń Polaków, oraz jako zwycięskiemu Wodzowi, który w pierwszych latach Niepodległości potrafił okryć Odrodzone sztabandy wskrzeszonego Państwa wielką chwałą bitewnych zwycięstw i tryumfów — wyrazy najgłębszej czci i hołdu, oraz nadziei, że przez długie jeszcze lata Odrodzona Polska będzie mogła korzystać z Twojej niezmiernie pracy, wiodącej ją nieustannie po drogach rozwoju państwowego i mocarstwowego”.

„Do Pana Premiera Kazimierza Świątalskiego,

Pałac Rady Ministrów, Warszawa.

I-szy Zjazd Polaków z zagranicy, obradujący w Warszawie w dniu 14-ym lipca r. 1929, zasyła

Ci, Panie Premierze, jako szefowi Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, wyrazy najgłębszego hołdu, oraz wiary, że nawiązana obecnie nie stałej łączności wszystkich skupień polskich z granicą z krajem ojczystym, stale wzmacniać się będzie.

Rozrzucony po wszystkich państwach i krajach świata, pragniemy wszędzie być nieustającymi szermierzami i heroldami polskich interesów państwowych i narodowych, szerzycielami sympatii ku Polsce i poszanowania wszystkiego, co polskie. Oczekujemy, iż w tym naszym dążeniu spolkamy się zawsze ze zrozumieniem i współdziałaniem ze strony każdego Rządu Polskiego, a w szczególności ze strony obecnego Rządu, pozostającego pod Twoim Panie Premierze kierownictwem”.

ŚWIĘTO NARODOWE FRANCUSKIE W WARSZAWIE.

Dnia 14 lipca, jako w dniu święta narodowego Francji, staraniem Towarzystwa Polsko-Francuskiego odbyła się uroczysta akademja. O godz. 6-iej po południu, w pięknie udekorowanej zieleńi i flagami o barwach narodowych francuskich i polskich sali Rady Miejskiej, zebrali się przedstawiciele Rządu z Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych p. Wysockim, korpus dyplomatyczny z nuncjuszem apostołskim Marmagim i ambasaderem Francji Larochem, reprezentanci ciał ustawodawczych z marszałkami Sejmu Daszyńskim i Senatu Szymańskim, wyższe duchowieństwo z kardynałem Kakowskim i biskupem połowym Gallem, przedstawiciele władz wojskowych i cywilnych, reprezentanci municypalnych władz stolicy z prezydentem miasta Słomińskim, członkowie wojskowej misji francuskiej, kolonja francuska, delegacje różnych stowarzyszeń i związków, oraz licznie reprezentowane stery społeczeństwa polskiego. Akademję zajął imieniem Komitetu Uczczenia Francuskiego Święta Narodowego p. Mieczysław Szymański, poczem z ramienia Towarzystwa Polsko-Francuskiego przemawiał p. Bogusławski. Po przemówieniu tem orkiestra wykonała francuski hymn narodowy „Marsyljanke”. Następnie przemawiali: marszałek Senatu Szymański, oraz prezydent miasta Słomiński. Na przemówienia te odpowiedział p. Ambasador Laroche, dziękując za wyrażone pod adresem narodu francuskiego słowa wielkiej przyjaźni. Orkiestra wykonała polski hymn narodowy. Dalszą część programu Akademji wypełniły produkcje wokalne - muzyczne.

Obwieszczenia sądowe.

Sprawy rozwodowe.

Konsystorz Prawosławny w Wilnie (Ostrowska 10) wzywa niewiadową z pobytu Anastazję, c. Antoniego Kraskowską, z domu Iwaszkiewiczównę, na godz. 11 r. 1 sierpnia 1929 r., jako pozwaną w sprawie rozwodowej.

Jednocześnie uprasza się wszystkie osoby, którym znane jest miejsce zamieszkania pozwaney, o powiadomienie o tem Konsystorza. 11151-k

Z rejestru handlowego.

W rejestrze handlowym, oddział B. zapisano: 1) dnia 5.1.29 pod Nr. 917 firmę „Patria”, Fabryka rowerów i części, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest fabrykacja i sprzedaż rowerów, oraz części. Siedziba spółki jest Staszew, powiat Poznański. Kapitał zakładowy wynosi 30,000 złotych. Kierownikiem spółki jest kupiec, Józef Wyległa z Poznania. Statut sporządzono dnia 26 listopada 1928. O ile jest kilku kierowników, natenczas są do prawomocnego zobowiązania spółki potrzebne podpisy dwóch kierowników lub kierownika i prokurenta; 2) dnia 12.1.1929 Nr. 472 przy firmie Bank Cukrownictwa, Spółka Akcyjna Poznań; Uchwałą walnego zebrania akcjonariuszy z dnia 20 grudnia 1928

postanowiono podwyższyć dotychczasowy kapitał zakładowy 7,500,000 zł. o 1,500,000 zł. na 9,000,000 złotych; 3) dnia 16.1.1929 Nr. 726 przy firmie Carrosin, Fabryka Guzików, Towarzystwo Akcyjne Poznań; Prokura Marij Linette wygasła, a dnia 17.1.1929 przy tym samym numerze i firmie: Jeżeli zarząd składa się z więcej, niż jednej osoby, to do zastępowania towarzystwa uprawnieni są dwaj członkowie zarządu wspólnie lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem; wpisano z urzędu: 4) dnia 19 stycznia 1929 Nr. 902 przy firmie Kewary Sieg i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Poznań; Uchwałą walnego zebrania udziałowców z dnia 17 stycznia 1929, została spółka rozwiązana. Likwidatorem jest przemysłowiec, Zygmunt Snawadzki z Poznania; 5) dnia 28.1.1929 Nr. 360 przy firmie „Terem”, Towarzystwo Akcyjne, Poznań. Po ukończeniu likwidacji firma wygasła; 6) dnia 1.2.1929 Nr. 835 przy firmie „Karon”, Poznańska Specjalna Fabryka drażetek, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Poznań; Kierownikiem jest przemysłowiec, Kazimierz Makoński z Gniezna; 7) dnia 1.2.1929 pod Nr. 918 firmę: „Autoruch”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Poznań. Przedmiotem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa przewozowego w Województwie Poznańskim dla przewozu osób i towarów za pomocą samochodów, wynajmowanie samochodów, oraz branie udziału w podobnych przedsiębiorstwach. Kapitał zakładowy wynosi 100,000 złotych. Kierownikiem spółki jest inżynier Konstanty Massalski z Poznania. Umowę spółkową zawarto dnia 9 listopada 1928. Jeżeli mianowanych jest kilku kierowników, wówczas spółkę zastępują dwaj kierownicy lub

jeden kierownik i jeden prokurent. Spółka posiada Radę Nadzorczą; 8) dnia 4.2.1929 pod Nr. 919 firmę: „Semina”, Spółka Uprawy Łąk i Pastwisk, oraz Hodowli Nasion, Traw, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Poznań. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: a) zakładanie i użytkowanie łąk i pastwisk, b) hodowla i produkcja traw, oraz roślin pastewnych i motylkowanych, c) sprzedaż nasion i ich elit w kraju i zagranicą, d) badanie łąk i pastwisk, celem zalecenia racjonalnych sposobów ich melioracji, e) udzielanie porad naukowo-technicznych w zakresie działalności spółki i szerszenia wiadomości o do kultury łąk i pastwisk. Kapitał zakładowy wynosi 37,500 złotych. Kierownikami spółki są: dyrektor dóbr, Henryk Hański z Gołuchowa, rolnik Dr. Zdźisław Chmielewski z Krakowa, profesor Zygmunt Pietruszczyński z Poznania, dyrektor Kazimierz Grabowski z Poznania i właściciel ziemski Władysław Kościelski z Miłostawia. Umowę spółkową zawarto dnia 18 stycznia 1928. Jeżeli zarząd składa się z więcej, niż jednej osoby, natenczas do zastępowania spółki uprawnieni są dwaj kierownicy łącznie z prokurentem. Spółka posiada Radę Nadzorczą. Spółka dokonuje swych ogłoszeń w „Monitorze Polskim”; 9) dnia 4.2.1929 pod Nr. 920 firmę: Dom Handlowo-Komisowy „Sair”, Spółka Akcyjna w Warszawie, Oddział w Poznaniu. Celem spółki jest prowadzenie handlu wszelkiego rodzaju surowcami i półsurowcami, oraz gotowymi wyrobami krajowymi i zagranicznymi, w szczególności zaś artykułami brzozy kolonialnej, chemicznej, farmaceutycznej, gumowej i technicznej, zarówno na rachunek własny, jak i komisowo. Kapitał zakładowy wynosi 1,000,000 złotych. Kie-

rownikami spółki są kupcy: Simon Beloff, Arkady Eubnowitsch, Harace Victor Parker, wszyscy z Londynu, Izaak Rubnowitsch, Saweljusz Gens, Lejba Abramowicz, Abram Epstein, wszyscy z Warszawy. Statutem Spółki Borsyjański z Łodzi i Idel Inetowicz z Warszawy. Udzielono prokury dla centrali z prawem podpisywania za centralne łącznie z jednym z członków zarządu lub zastępców lub łącznie z jednym z prokurentów centrali. Doktorowi Marijanowi Czarnożyłowi z Warszawy. Dla oddziału w Poznaniu udzielono prokury Lejbie Bialskiemu i Jerzemu Kostickiemu, kupcom z Poznania z prawem podpisywania za ośnośny oddział łącznie z jednym z członków zarządu lub zastępców lub łącznie z jednym z prokurentów tegoż oddziału. Statut ustalono aktem notarialnym z dnia 5-go stycznia 1928 roku; 10) dnia 5 lutego 1929 Nr. 391 przy firmie Bank Przemysłowców, Towarzystwo Akcyjne Poznań; W miejsce odwołanego Dr. Władysława Łabędzkiego, został wybrany dyrektor, Henryk Adamczewski z Poznania zastępczym członkiem zarządu. Prokura Jana Kuczycza wygasła; 11) dnia 20 lutego 1929 Nr. 26 przy firmie Gleba, Bank Rolniczy, Towarzystwo Akcyjne w Poznaniu. Firma brzmiała: Gleba, Towarzystwo Rolniczo-Handlowe, Spółka Akcyjna. Uchwałą walnego zebrania akcjonariuszy z dnia 21 grudnia 1928, przeznaczono dotychczasowy kapitał zakładowy 110,000 złotych na 220,000 złotych i wykazano takowy w bilansie brutto per 1 lipca 1928. Kapitał zakładowy składa się z 11,000 sztuk akcji na okaziciela po 20 złotych nominalnie; 12) dnia 20 lutego 1929 Nr. 534 przy firmie „Przedzą”, Węglewski i Sitwiński, Staszew, Towarzystwo Akcyjne; W miejsce dotychczasowych likwidatorów, Teodora Filipowicza i Józefa Mać-

Licytacje.

OGłoszenie Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży o przetargu w dniu 17.VII r. b. na sprzedaż urządzeń (artycznych, zamieszczonych w „Monitorze Polskim” w Nr. Nr. 151 z dn. 4.VII, 152 z dn. 5.VII i 153 z dn. 6.VII r. b., niniejszym odwołuje się. 13318-k

OGłoszenie I.

Komitet Rozbudowy Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie ogłasza

Przetarg publiczny

na wykonanie robót ziemnych, murarskich, kamieniarskich, żelazno - betonowych, ceglanych i blacharskich przy budowie skrzydła gmachu Państwowej Szkoły Przemysłowej we Lwowie.

Formularze ofertowe i sumaryczne zestawienie robót (ślepy kosztorys), stanowiące integralną część oferty, można podjąć w biurze Oddziału III Dyrekcji Robót Publicznych, gmach Województwa, III p. we Lwowie w godzinach urzędowych, aż do dnia przetargu. Zarazem w powyższym czasie i miejscu wystawione będą do wglądu zatwierdzone plany budowy, statyczne obciążenia, ogólne i szczegółowe warunki budowy oraz obowiązujące przepisy Ministerstwa Robót Publicznych o oddawaniu dostaw i robót.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w dniu 24 lipca 1929 w powyższym biurze o godzinie 12-tej.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do przetargu na roboty ziemne i nadziemne budowy skrzydła Szkoły Przemysłowej we Lwowie”, wraz z potwierdzeniem na złożone w Oddziale I. D. R. P. wadium w wysokości 5% od oferowanej sumy, należy wnieść do kancelarii Oddziału III D. R. P. we Lwowie najpóźniej do godziny 11-tej przed południem w dniu 24 lipca 1929 r.

Komitet zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na wysokość oferowanej kwoty, względnie z żadnej z wniezionych ofert — stosownie do ostatecznej decyzji Urzędu Wojewódzkiego — Dyrekcja Robót Publicznych we Lwowie.

Lwów, dnia 6 lipca 1929.

Za Komitet Rozbudowy Państwowej Szkoły Przemysłowej:

Przewodniczący Komitetu: (—) Inż. Jan Romanowski wr. 13267-k

OGłoszenie

Urzędu Celnego w Warszawie.

Dnia 24 lipca 1929 r., o godzinie 11-jej rano, odbędzie się w magazynach kolejowo - celnych przy Dworcu Warszawsko-Gdańskim Towarowa licytacja na towary niewykupione w przewidzianym terminie, a mianowicie:

tkanina jedwabna, wełniana, bawełniana, skórki futrzane, galanteria pospolita, szczyrki, nożyczki, obuwie skórzane, filmy, przewodniki elektryczne, narzędzia ręczne, zegary, wyroby z blachy, ze szkła, samochody, podwozia samochodowe, wózki dla dzieci, opony, książki i t. d.

Towary, niesprzedane z licytacji w dn. 24 czerwca r. b., będą po raz drugi wystawione na przetarg publiczny w wyżej wymienionych magazynach w dn. 31 lipca 1929 r., o godz. 11-jej.

Blizszych szczegółów zasięgnąć można w Urzędzie Celnym przy ul. Młocińskiej, począwszy od dnia 17 lipca r. b.

W z. Naczelnika Urzędu:

13127-k K. Tyszk.

PRZETARG.

Rektorat Uniwersytetu Warszawskiego ogłasza przetarg na dostawę 688.000 kg. węgla Dobrowieckiego z przewozem żelaznych kopaliń, kostka Nr. 1, koks Górnośląskiego grubego 1.432.000 kg. i drewna sosnowego, czystopowego suchego 311.000 kg. loco piwnice, które wskaże Intendentura Gmachów.

Oferty w zapieczętowanych kopertach nadsyłać należy do Intendentury Gmachów Uniwersytetu Warszawskiego, Krakowskie-Przedmieście 26/28 z napisem, „Oferta na dostawę węgla, koksu i drewna”.

Termin składania ofert upływa dnia 25 lipca 1929 r.

Kaucja ofertowa (wadium) w wysokości 5% sumy wartości oferowanego opatu winna być złożona w Kasie Skarbowej, ul. Rymska Nr. 1, na rachunek sum depozytowych Uniwersytetu Warszawskiego.

Wadium w razie przyjęcia oferty będzie zatrzymane na poczet kaucji umownej.

Wadja złożone przy ofertach niezakceptowanych, zostaną zwrócone. Oferty nieodpowiadające warunkom przetargu nie będą uwzględnione. 13126-k

UCHWAŁA.

W sprawie przetargu przymusowego nieruchomości, położonej w Książenicach, zapisanej w księdze wieczystej Książenice, wykaz liczba 38, znosi się termin licytacyjny realności Książenice Nr. 38, wyznaczony w tułejszym Sądzie na 29 lipca b. r., albowiem

wniósł o to, jak nie mniej o tymczasowe wstrzymanie egzekucji wierzytelności Bank Cukrownictwa w Poznaniu.

Ostrzeszów, dnia 2 lipca 1929. 13280-k Sąd Grodzki.

Z Urzędów Ziemijskich.

Na zasadzie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 73) w myśl cz. 2 § 3 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 110) Okręgowy Urząd Ziemijski w Wilnie niniejszym zawiadamia wierzycieli hipotecznych, oraz osoby na rzecz których figurują w dziale III i IV wykazu hipotecznego (rejestrze wieczystym) ograniczenia prawa własności dóbr ziemijskich:

- 1) Augustowo, pow. postawski,
2) Las - Olany, pow. wileńsko-trocki,
3) Dubinki, pow. wileńsko-trocki,
4) Jusin, pow. wileńsko-trocki,
5) Heliszki, pow. świeciański,
6) Łastaje I, pow. oszmiański,
7) Szumsk, pow. wileńsko-trocki,
8) Skalkówka - Rudnica, pow. wileńsko-trocki,
9) Widzewszczyzna, pow. mołodziezański,

10) Olgierszczyzna, pow. oszmiański, że na skutek umownego, względnie przymusowego zniesienia służebności, obciążających wymienione wyżej dobra ziemijskie zamierzone jest wydanie do dóbr tych odpowiednich gruntów, tytułem wyznaczenia zasłużebnościowego i że wymienionym wyżej wierzycielom, oraz osobom mogą być na żądanie doręczone wszelkie orzeczenia zapadłe w dalszym toku postępowania w sprawie zniesienia wzmiankowanych służebności. Żądanie doręczenia odpisów orzeczeń winno być skierowane do Okręgowego Urzędu Ziemijskiego w Wilnie (ul. W. Pohulanka Nr. 24).

Okręgowy Urząd Ziemijski w Wilnie.

13294-k

OGłoszenia prywatne.

Zarząd

„ZJEDNOCZENIA POLSKICH FABRYK MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH”.

Spółki Akcyjnej w Warszawie

na zasadzie § 15 statutu, zawiadamia pp. Akcjonariuszów o 9-tym Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu, mającym się odbyć w dniu 7-ym sierpnia 1929 roku, o godzinie 5-ej po południu w lokalu biura centralnego Spółki przy ul. Moniuszki 12 m.16.

Porządek dzienny:

- 1. Zagajenie Zgromadzenia,
2. Wybór przewodniczącego i 2 asesorów,

- 3. Ostateczne ustalenie przedstawionego bilansu brutto na dzień 1 lipca 1928 roku,

- 4. Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i rachunku zysków i strat za 1928 rok,

- 5. Udzielenie Zarządowi pełnomocnictwa do nabywania, sprzedaży i obciążania nieruchomości Spółki,

- 6. Wybór 3 członków Zarządu na miejsce ustępujących,

- 7. Wnioski Zarządu,

- 8. Wnioski pp. Akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w tem Zgromadzeniu, powinni nie później, jak w dniu 31 lipca 1929 roku przedstawić Zarządowi oryginalne akcje lub dowody depozytowe (z wyszczególnieniem numerów akcji) instytucji kredytowych, zatwierdzonych przez Rząd. O ile Zgromadzenie w powyższym terminie nie dojdzie do skutku, powstanie i ostatnie Zgromadzenie Walne, stosownie do § 27 statutu, odbędzie się w dniu 21 sierpnia 1929 roku o godzinie 5-jej po południu w tym samym lokalu i będzie przymusowe bez względu na liczbę akcji posiadanych przez uczestniczących w nim akcjonariuszów lub ich pełnomocników.

13303-g

Tow. Przem. K. Wasilewski i S-ka, S A.

Bilans Zamknięcia w dn. 31.XII 1928.

Table with financial data for 'STAN CZYNNY' including assets like Nieruchomości, Maszyny, Remanenty, etc.

Table with financial data for 'STAN BIERNY' including liabilities like Kapitał zakładowy, Akcepty, etc.

Table with financial data for 'Rachunek Zysków i Strat' showing income and expenses.

Table with financial data for 'WINIEN' showing interest and dividends.

Uchwała I Zwyczaj. Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z d. 4.VI 1929 r., postanowiono następujący podział zysków:

Zakłady Przemysłowe „MLYNMET”, Spółka Akcyjna

zawiadamia, że dnia 6 sierpnia 1929 roku o godzinie 10 rano odbędzie się przy ul. Targowej 64 m. 9 w Warszawie zwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszów...

Bilans Polskich Zakładów „PHILIPS” S. A.

Warszawa, ul. Karolkowa 36/44, za rok operacyjny 1928.

Table with financial data for 'STAN CZYNNY' including Grunta, Nieruchomości, Maszyny, etc.

Table with financial data for 'STAN BIERNY' including Kapit. Akc., Kapit. Amortyz., etc.

Table with financial data for 'Rachunek Strat i Zysków' showing overall financial performance.

Warszawa, dn. 13.VI. 1929 r.

BILANS na 31 grudnia 1928 r.

Firmy A. HORN, Zakłady Garbarskie,

Sp z ogr. odp. w Warszawie.

Table with financial data for 'AKTYWA' including assets like Plac, Budynki, Maszyny, etc.

Table with financial data for 'PASYWA' including liabilities like Kapitał Zakładowy, Kapit. Amortyzacyjny, etc.

Table with financial data for 'Rachunek Zysków i Strat na 31 grudnia 1928 r.' showing income and expenses.

Table with financial data for 'STRATY' and 'ZYSKI' including Podatki, Świadczenia Społeczne, etc.

11464-g

Komisji Rewizyjnej, 5) Sprawa nieruchomości polejczych, 6) Wolne wnioski Akcjonariusze życzący wziąć udział w walnym zgromadzeniu winni przynajmniej na 7 dni przed zebraniem złożyć swe akcje Zarządowi pod powyższy adres (§ 24 statutu). 13313-g

BILANS Zakładów Przemysłowo - Budowlanych „DZWIGNIA”, Sp. Akc. w Sosnowcu, na dzień 31 grudnia 1928 r.

Table with financial data for 'STAN CZYNNY' including assets like R-k Placów, Nieruchomości, etc.

Table with financial data for 'STAN BIERNY' including liabilities like R-k Kapitał, Banków, etc.

Table with financial data for 'Rachunek Strat i Zysków' showing overall financial performance.

Table with financial data for 'WINIEN' showing interest and dividends.

Saldo strat na d. 1.I 1928 r. Uregulowane należności z lat ubiegłych

Spisani wapiłwi dłużnicy Zużycie nieruchomości, maszyn, urządzeń, narzędzi i ruchomości Osiągnięty zysk netto

MA. Za przenies. straty na R-k nadw. z przerach. Wpływy specjalne Zysk na produkcji za 1928 r.

2019-1g

